

Princezna Majolenka, inscenace pro nejmenší, se povedla

Letošní prosinec není v ostravském Divadle loutek spojen pouze s tradiční „šňůrou“ dětských vánočních představení o narození krísta Pána Půjdem spolu do Betléma. Jeho dominantou se letos stala premiéra nově nastudované pohádky pro nejmenší diváky Princezna Majolenka.

Přizvaný vídeňský režisér Stefan Kulhanek ji napsal spolu s Jánem Romanovským jako bujare rozmáhlé pouťové divadlo. A se všemi potřebnými náležitostmi tohoto žánru ji také inscenuje. Dokázal stmelit skupinu účinkujících do sehrané „party potulných komediántů“, kteří s velikým profesním fortelem oživují vtipně navržené loutky (návrhy loutek a kostýmů

vytvořila Zuzana Cigánová-Mojžíšová j. h.) v dynamickém slovním i mimickém rozehrávání hereckých partů.

Prostínek příběh o Králi Melounu Prvním (Miroslav Kudela), nepřijímá milostnému vztahu své dcery Princezny Majolenky (Jana Zajacová) ke královskému zahrad-

nování však excelují zejména v nápaditých kreačích Principála a Principálky, rámujičích obraz celého vystoupení a navozujících nezbytnou atmosféru vzruchu a lákavých příslibů „nevidaných atrakcí“.

Barvitou expresivnost pak rozverně hříčce vynalézávě dodává jevištní výprava (Peter Cigán j. h.) a samozřejmě i scénická hudba (Robert Altmann j. h.) ve zdařilém nastudování Tomáše Rossiho. Jedním z markantních kladů představení je i pečlivá a intonačně bohatá jevištní mluva, což právě u nejmenších dětí není skutečnost právě zanedbatelná. Jistě k tomu přispěl i kvalitní překlad, který pořídila dramaturgyně Hermína Motýlová. **TEREZA DAVIDOVÁ**

recenze

nikovi Frantíkovi (Ivo Marták), je předváděn s tvárnou vynalézávostí a humorem. Výjimkou nejsou v tomto ohledu ani chůva Klotylda (Libuše Cecháková) a další pohádkové postavy - Ježiděda Eda (Dušan Feller) a Ježibába Gába (Vladimíra Krakovková). Posledně jme-

OSTRAVSKÝ DEN, 12. 12. 2000, A. 13

Čtvrtek 21. prosince 2000

SVOBODA, A. 9

KULTURA

Divadlo loutek Ostrava nastudovalo v předvánočním čase novou pohádku

Inscenace, která se podařila

LADISLAV KNÍŽATKO

OSTRAVA. Inscenovat hru pro mateřské školy a nižší třídy základních škol by mohlo nezavěšenému posuzovateli připadat jako záležitost málem oddechová.

Jak už to tak bývá, i v tomto případě je opak pravdou. Hráť pro tento věkový stupeň znamená respektovat mnohá osídlná specifika, což bez bohatých zkušeností, například z oblasti dětské psychologie, není nijak snadné.

Hostující vídeňský režisér Stefan Kulhanek tyto zkušenosti rozhodně má. Projevilo se to v perfektním tvaru a libezném vyznění jím nastudované inscenace pohádky „Princezna Majolenka“ v Divadle loutek v Ostravě. Napsal ji spolu s Jánem Romanovským a dramaturgyně divadla Hermína Motýlová text v překladu opatřila šťavnatou češtinou.

Představení je hned od počátku vedeno ve velmi dynamickém tempu, herci komunikují s malým obecenstvem s rozomilou bezprostředností a s hereckou tvárností střídají charakterizační prvky i vedení nápadité vyrobených loutek (loutky a kostýmy Zuzana Cigánová-Mojžíšová j. h.). Skvělý výkon podal Miroslav Kudela v humorem

Libuše Cecháková a Miroslav Kudela během představení

Foto: František Rezníček

oplývající karikatuře vnkávého krále Melouna Prvního, jeho naivní dceruška Princezna Majolenka v podání Jany Zajacové, její chůva Klotylda (Libuše Cecháková), mladý zahradník Frantík, na kterém milostně spočinulo princeznino oko (Ivo Marták), či znamenití Dušan Feller a Vladimíra Krakovková v rozevlá-

řích rolích Principála a Principálky. Mezi tím ještě stihl uvést děti v úžas svými pohádkovými postavami Ježiděda Edy a Ježibáby Gáby. Poutavě rozvíjený děj je vynalézávě obohacován o písničkové výstupy (scénická hudba Robert Altmann j. h.). Ty jsou interpretovány s invenční vynalézávostí a tvůrčím elá-

nem. Vtipně je při tom využíváno možností, které skýtá jednoduchá a přitom mnohotvárně využitelná scéna (Peter Cigán j. h.).

„Princezna Majolenka“ je zdařile vyvedený scénický počín a lze si jen přát, aby hercům ta sponánně rozdo-váděná komediálnost vydržela i v dalších reprízách.

Před dnešní premiérou hovoříme s režisérem Stefanem Kulhankem

Princezna Majolenska na scéně

JANA NOVA

OSTRAVA. Dnes v 17 hodin uvede ostravské Divadlo loutek premiéru loutkové pohádky Jána Romanovského a Stefana Kulhanka Princezna Majolenska. Režisérem inscenace je hostující Stefan Kulhanek z vídeňského loutkového divadla „Theater MOKI“. Stefan Kulhanek jako pravý Vídeňák odpovídá slovensky na otázku, jak se stal ředitelem a režisérem vídeňského loutkového divadla.

V roce 1985 jsem odešel z bratislavského loutkového divadla a vydal se do Vídně. Byl to tehdy, jak jinak, nelegální odchod, a já i moje rodina jsme se stali emigranty. Začal jsem hrát a režimovat loutkové divadlo ve Vídni, působit v rakouské televizi a hostovat jako režisér v tehdejší Jugoslávii nebo Tchaj-wanu. Na počátku 90. let jsem převzal již existující vídeňské divadlo MOKI.

Jak se liší rakouské divadlo pro děti od českého? Je jiné, i když divadlo zůstává divadlem. Má zcela odlišné podmínky, řekl bych, že jsou více tržní, než u vás v České republice. O tom, že by město Vídeň postavilo od základů zcela novou divadelní budovu pro loutkové divadlo a financovalo jeho provoz, si mohou v Rakousku loutkáři jen přát... A navíc ostravské Divadlo loutek má své diváky, stále vyprodané hlediště, at

Režisér Stefan Kulhanek

Foto: František Rezníček

jsou to školní představení, či pro veřejnost. A Ostravě upřímně závidím, že má tak skvělé podmínky ke své práci a nadšené diváky.

Jak tedy vypadá provoz divadla MOKI?

Hraje především na zájezdech po celém Rakousku, ve školách nebo v pronajatých

sálech. Vlastní budovu nemáme, podobně jako i jiné loutkářské skupiny. Když zkusíme ve Vídni a chceme uvést premiéru, musíme si sál pronajmout.

Přesto uvádíte velký počet představení...

Ano. Jinak to nejde. Grant, který dostaneme od minister-

stva nebo vídeňské radnice, je jen „třešničkou na dortu“.

Pozvání do ostravského Divadla loutek je vaším prvním hostováním v České republice...

První kontakt s Divadlem loutek byl víceméně náhodný. Při návštěvě Ostravy jsem navštívil představení Čert a Káča, setkal se s ředitelkou Jarmilou Hájkovou a pozval divadlo na náš festival. Děti ve Vídni viděly ostravského Tygřika Petřika a divadlo MOKI se zase prezentovalo na loňském festivalu Spectaculo interesse v Ostravě pohádkou Dráček Leopold.

Spolupracujete s českými a slovenskými loutkáři i jinak? Samozřejmě a rád. V září jsme uvedli ve Vídni premiéru pohádky Pinokio, kterou režimoval Jakub Krofta z hradeckého Draku. A po celá léta svého působení v Rakousku neustále spolupracuji s předními slovenskými výtvarníky. Ponejvíce s Evou Jarkašovou a s Petrem Cigánem a Zuzanou Cigánovou. Cigánovi (otec a dcera) se ujali i výtvarné podoby ostravské Princezny Majolensky.

A na co se mohou dnešní premiéroví malí i velcí diváci těšit?

Na pohádku, která je rozmanitá a plná písniček, na pohádku, v níž si herci pohrávají s loutkami. A právě loutka je v našem představení dominujícím prvkem. Věřím, že si najde své diváky.